

Księga Urantii

<< [Przekaz 26](#) | [Części](#) | [Treść](#) | [Przekaz 28](#) >>

Przekaz 27

Służba supernafinów klasy pierwszej

27:0.1 (298.1) SUPERNAFINI klasy pierwszej są niebiańskimi sługami Bóstw na wiecznej Wyspie Raj. Nigdy nie słyszano, aby zeszli z drogi światłości i prawości. Ich listy są kompletne; od wieczności nie utraciono nikogo z tego wspaniałego zastępu. Ci wysocy supernafini są doskonałymi istotami, najwyższymi w doskonałości, ale nie są to istoty absoniczne, nie są też absolutne. Te dzieci Nieskończonego Ducha, stanowiące esencję doskonałości, działają na przemian, z wolnej woli, we wszystkich stadiach swych różnorodnych obowiązków. Nie działają zbyt wiele poza Rajem, choć uczestniczą w różnych milenijnych zebraniach i grupowych zgromadzeniach wszechświata centralnego. Przenoszą także specjalne wiadomości Bóstw i w znacznej liczbie awansują na Doradców Proceduralnych.

27:0.2 (298.2) Supernafini klasy pierwszej mianowani są także komendantami zastępów seraficznych, służących na światach odosobnionych z powodu buntu. Kiedy Rajski Syn obdarzy sobą taki

świat i kończy swą misję, wstępuje do Ojca Wszechświatowego, zostaje przyjęty i wraca jako pełnomocny wybawiciel tego, odosobnionego świata, wtedy zawsze supernafin klasy pierwszej zostaje wyznaczany przez szefów od przydziału, żeby przejął komendę nad posługującymi duchami, pełniącymi swe obowiązki na świeżo odzyskanej sferze. Supernafini, pełniący tę specjalną służbę, podlegają okresowej rotacji. Obecny „szef serafinów” na Urantii jest drugim z tej klasy na służbie, od czasów obdarzenia dokonanego przez Chrystusa Michała.

27:0.3 (298.3) Supernafini klasy pierwszej służyli od wieczności na Wyspie Światłości i wychodzili na misje, podczas których kierowali światami w przestrzeni, ale tak, jak są teraz zaklasyfikowani, działają dopiero od czasu przybycia do Raju pielgrzymów czasu z Havony. Ci wysocy aniołowie funkcjonują teraz zasadniczo w następujących siedmiu klasach służby:

- 27:0.4 (298.4) 1. Przewodnicy czczenia.
- 27:0.5 (298.5) 2. Mistrzowie filozofii.
- 27:0.6 (298.6) 3. Kuratorzy wiedzy.
- 27:0.7 (298.7) 4. Koordynatorzy postępowania.
- 27:0.8 (298.8) 5. Interpretatorzy etyki.
- 27:0.9 (298.9) 6. Szefowie od przydziału.
- 27:0.10 (298.10) 7. Inspiratorzy odpoczynku.

27:0.11 (298.11) Wznoszący się pielgrzymi nie dostają się bezpośrednio pod wpływ tych supernafinów, dopóki nie zdobędą statusu rajskich rezydentów i wtedy odbywają praktykę szkoleniową pod

kierownictwem tych aniołów, w porządku odwrotnym od wyżej wymienionego. Znaczy to, zaczniecie waszą rajską działalność pod kuratelą inspiratorów odpoczynku i po kolejnych okresach, spędzonych z klasami środkowymi, ukończycie ten okres szkoleniowy z przewodnikami czczenia. Po tym będziecie gotowi rozpocząć nieskończoną działalność finalistów.

1. Inspiratorzy odpoczynku

27:1.1 (299.1) Inspiratorzy odpoczynku są rajskimi inspektorami, przybywającymi z centralnej Wyspy do wewnętrznej orbity Havony, żeby tu współpracować ze swymi kolegami, asystentami w odpoczynku, drugą klasą supernafinów. Zasadniczym elementem rajskiej radości jest odpoczynek, boski odpoczynek, a ci inspiratorzy odpoczynku są końcowymi instruktorami, przygotowującymi pielgrzymów czasu do ich wprowadzenia w wieczność. Zaczynają swoją pracę na ostatniej orbicie osiągnąć wszechświata centralnego i prowadzą ją dalej, kiedy pielgrzym obudzi się ze snu przejścia, z tej drzemki, która promuje istotę z przestrzeni do domeny wieczności.

27:1.2 (299.2) Odpoczynek ma siedmioraką naturę: istnieje odpoczynek snu i zabawy u niższych klas życia, odkrywania u istot wyższych i czczenia u najwyższych typów osobowości duchowych. Istnieje również normalny odpoczynek, polegający na pobieraniu energii, na ponownym naładowaniu istot energią materialną bądź duchową. I

jest jeszcze sen przejścia, pozbawiona świadomości drzemka podczas objęcia serafinem, kiedy przechodzi się z jednej sfery do drugiej. Zupełnie odmienny od tego wszystkiego jest głęboki sen metamorfozy, odpoczynek przejścia z jednego stadium bytu do drugiego, z jednego życia do innego, z jednego stanu egzystencji do innego – sen, który zawsze towarzyszy zmianie aktualnego *statusu* we wszechświecie – w odróżnieniu od ewolucji poprzez różne *stadia* tego samego statusu.

27:1.3 (299.3) Jednak sen ostatniej metamorfozy jest czymś ważniejszym niż poprzednie drzemki przejścia, które znamionowały osiągnięcie kolejnych statusów na drodze rozwoju; tutaj istoty czasu i przestrzeni przemierzają najbardziej wewnętrzną krawędź tego, co czasowe i przestrzenne, aby osiągnąć status stałego mieszkańca bezczasowych i bezprzestrzennych mieszkań Raju. Inspiratorzy i asystenci w odpoczynku są tak nieodzowni w tej transcendentalnej metamorfozie, jak dla przetrwania śmierci przez istotę śmiertelną niezbędni są serafini i towarzyszące im istoty.

27:1.4 (299.4) Zaczynacie odpoczynek na ostatniej orbicie Havony a wskrzeszeni zostajecie na wieki w Raju. I kiedy duchowo odtworzycie swą osobowość, natychmiast rozpoznacie inspiratora odpoczynku, który was wita na wiecznych obrzeżach, jako ten właśnie supernafin klasy pierwszej, który zapoczątkował ostateczny sen na najbardziej wewnętrznej orbicie Havony i przypomnicie sobie ostatni wielki akt wiary, gdy jeszcze raz gotowi byliście powierzyć waszą tożsamość w ręce Ojca Wszechświatowego.

27:1.5 (299.5)

Przeżyliście ostatni odpoczynek czasu, doznaliście ostatniego snu przejścia, obudziliście się teraz do wiecznego życia na brzegach waszego wiecznego miejsca pobytu. „I snu już nie będzie. Oblicze Boga i jego Syna przed wami a wy na wieki jego sługami; i ujrzycie w waszym duchu jego oblicze i jego imię. I nocy już nie będzie i nie potrzeba im światła słońca, gdyż Wielkie Źródło i Centrum będzie świecić nad nimi; i będą żyć na wieki wieków. I Bóg otrze z ich oczu wszelką łzę; a śmierci już odtąd nie będzie ani żałoby, ani krzyku, ani trudu nie będzie, bo pierwsze rzeczy przeminęły”.

2. Szefowie od przydziału

27:2.1 (300.1)

Jest to grupa wyznaczana od czasu do czasu przez szefa supernafinów, „pierwowzór anioła”, do przewodniczenia organizacji wszystkich trzech klas tych aniołów – pierwszej, drugiej i trzeciej. Supernafini jako grupa, są w pełni samorządni i sami ustalają swe regulaminy, za wyjątkiem funkcji ich wspólnego szefa, pierwszego anioła Raju, który zawsze przewodniczy wszystkim tym osobowościom duchowym.

27:2.2 (300.2)

Aniołowie od przydziału mają wiele do czynienia z gloryfikowanymi śmiertelnikami, mieszkającymi w Raju, zanim zostaną oni przyjęci do Korpusu Finalizmu. Uczenie się i instruktaż nie są wyłącznym zajęciem istot przybywających do Raju; służba stanowi także istotną część edukacyjnego doświadczenia rajskiego przedfinalisty. Zauważyłem, że kiedy wznoszący się śmiertelnicy

mają okresy wolnego czasu, mają skłonności do bratania się z rezerwowym korpusem superaficznych szefów od przydziału.

27:2.3 (300.3) Kiedy wy, wznoszący się śmiertelnicy, dotrzecie do Raju, wasze społeczne związki rozszerzą się znacznie poza kontakty z zastępami podniosłych, boskich istot oraz znaną wam rzeszą gloryfikowanych braci śmiertelników. Musicie zbratać się także z ponad trzema tysiącami różnych klas Obywateli Raju, z różnymi grupami Transcendentalnych oraz z licznymi innymi typami mieszkańców Raju, stałymi i tymczasowymi, którzy nie zostali objawieni na Urantii. Po dłuższych kontaktach z tymi, wspaniałymi intelektami rajskimi, przebywanie z anielskimi typami umysłu jest bardzo relaksujące; przypominają oni śmiertelnikom czasu serafinów, z którymi tak długo się kontaktowali i mieli tak pokrzepiające związki.

3. Interpretatorzy etyki

27:3.1 (300.4) Im wyżej się wznosicie na skali życia, tym więcej uwagi musicie poświęcać etyce wszechświatowej. Etyczna świadomość jest po prostu uznaniem, przez jakąkolwiek jednostkę, praw nieodłącznych egzystencji wszystkich innych jednostek. Etyka duchowa znacznie jednak przewyższa ziemską a nawet morontialną koncepcję związków osobistych i grupowych.

27:3.2 (300.5) Etyka była odpowiednio nauczana i prawidłowo pojmowana przez pielgrzymów czasu, w ich długim wznoszeniu się

do chwały Raju. Kiedy ta droga wznoszenia się do wewnątrz rozciągała się od rodzimych światów w przestrzeni, wznoszące się istoty wciąż dodawały grupę po grupie do swego, ciągle poszerzającego się kręgu wszechświatowych towarzyszy. Każda nowa napotkana grupa kolegów przynosi jeden więcej poziom etyki do poznania i stosowania, zatem nim wznoszący się śmiertelnicy dotrą do Raju, potrzebują doprawdy kogoś, kto mógłby udzielić pomocnej i przyjacielskiej rady w sprawie interpretacji etycznych. Nie potrzebują być nauczani etyki, ale prawidłowej *interpretacji* tego, czego się tak mozolnie nauczyli, kiedy zmuszeni byli stawać twarzą w twarz z niezwykle trudnym zadaniem kontaktowania się z tak wielką ilością tego, co nowe.

27:3.3 (300.6) Interpretatorzy etyki stanowią nieocenioną pomoc dla tych, którzy przybywają do Raju. Pomagają im dostosować się do licznych grup majestatycznych istot, podczas tego, brzemienneho wydarzeniami okresu, rozciągającego się od osiągnięcia statusu mieszkańca aż do formalnego wprowadzenia do Korpusu Śmiertelników-Finalistów. Wiele różnych rodzajów Obywateli Raju wznoszący się pielgrzymi napotkali już na siedmiu orbitach Havony. Gloryfikowani śmiertelnicy nawiązali także bliskie kontakty z synami utrójcowionymi przez stworzonych, przebywającymi w ich połączonych korpusach, na wewnętrznej orbicie Havony, gdzie istoty te zdobywają znaczną część swojej edukacji. Na innych orbitach, wznoszący się pielgrzymi napotkali licznych, nie objawionych mieszkańców systemu Raj-Havona, którzy przechodzą tam szkolenie

grupowe, przygotowujące ich do nie objawionych, przyszłych przeznaczeń.

27:3.4 (301.1) Wszystkie te niebiańskie przyjaźnie są nieodmiennie wzajemne. Jako wznoszący się śmiertelnicy nie tylko korzystacie z kolejnych wszechświatowych towarzystw oraz licznych klas coraz bardziej boskich towarzyszy, ale wy także dajecie każdej z tych bratnich istot coś z waszej własnej osobowości i doświadczenia, coś, co na zawsze odmienia i ulepsza każdą z tych istot, na skutek związku ze wznoszącym się śmiertelnikiem z ewolucyjnych światów czasu i przestrzeni.

4. Koordynatorzy postępowania

27:4.1 (301.2) Będąc już w pełni poinstruowani o etyce związków rajskich – nie o etykiecie bez znaczenia czy też nakazach sztucznych kast, ale raczej o naturalnej poprawności związków – wznoszący się śmiertelnicy uważają za celowe skorzystać z rady superaficznych koordynatorów postępowania, którzy nauczają nowych członków społeczeństwa rajskiego o zwyczajach doskonałego postępowania wysokich istot, przebywających na centralnej Wyspie Światłości i Życia.

27:4.2 (301.3) Harmonijne życie jest myślą przewodnią wszechświata centralnego i dostrzegalny porządek panuje w Raju. Prawidłowe postępowanie jest zasadniczym czynnikiem postępu, na drodze prowadzącej przez wiedzę i filozofię do duchowych wyżyn

spontanicznego czczenia. Istnieje boska metoda dostępowania Boskości, a pielgrzym musi poczekać aż przybędzie do Raju, żeby przyswoić tę metodę. Duch tej metody został przekazany na orbitach Havony, jednak końcowe elementy nauczania pielgrzymów czasu mogą być zastosowane tylko wtedy, kiedy naprawdę dotrą oni do Wyspy Światłości.

27:4.3 (301.4) Każde rajske postępowanie jest zupełnie spontaniczne, w każdym sensie naturalne i swobodne. Mimo to zawsze istnieje prawidłowy i doskonały sposób robienia rzeczy na wiecznej Wyspie i koordynatorzy postępowania zawsze stoją u boku „przybyszów”, aby instruować ich i prowadzić, krok po kroku, ułatwiać co tylko możliwe i pomagać pielgrzymom uniknąć tej dezorientacji i niepewności, która w przeciwnym razie byłaby nieunikniona. Tylko dzięki takiej aranżacji można uniknąć niekończących się nieporozumień a w Raju nieporozumienia nigdy się nie zdarzają.

27:4.4 (301.5) Koordynatorzy postępowania w rzeczywistości służą jako wspaniali nauczyciele i przewodnicy. Zajmują się głównie nauczaniem nowych, mieszkających w Raju śmiertelników, tego, co dotyczy niemalże niekończących się układów nowych sytuacji i nieznanymi zwyczajów. Raj, pomimo całego długiego przygotowania do niego i długiej ku niemu podróży, wciąż jest niewypowiedzianie dziwny i niespodziewanie nowy dla tych, którzy w końcu zdobywają status jego mieszkańców.

5. Kuratorzy wiedzy

27:5.1 (301.6) Superaficzni kuratorzy wiedzy są wyższymi, „żywymi epistołami”, znanymi i czytаныmi przez wszystkich mieszkańców Raju. Są oni boskimi zapisami prawdy, żywymi księgami prawdziwej wiedzy. Słyszeliście o zapisach w „księdze życia”. Kuratorzy wiedzy są właśnie takimi żywymi księgami, doskonałymi zapisami, wyrytymi na wiecznych tablicach boskiego życia i najwyższej pewności. Są oni naprawdę żywymi, automatycznymi bibliotekami. Wszechświatowe fakty zawarte są w tych supernafinach pierwszej klasy, faktycznie zapisane w tych aniołach i jest również z natury niemożliwe, aby fałsz znalazł dostęp do umysłów tych doskonałych i obfitych skarbnic prawd wieczności i informacji czasu.

27:5.2 (302.1) Kuratorzy prowadzą nieformalne kursy instruktażowe dla mieszkańców wiecznej Wyspy, ale zasadniczą ich funkcją jest udzielanie informacji oraz jej weryfikacja. Każdy, kto przebywa w Raju, może mieć na życzenie u swego boku żywą składnicę tego właśnie faktu, czy tej prawdy, którą może zechcieć poznać. Na północnym krańcu Wyspy można się skontaktować z żywymi poszukiwaczami wiedzy, którzy wskażą kierownika grupy posiadającej poszukiwaną informację i natychmiast pojawią się błyskotliwe istoty, które są tą właśnie rzeczą, którą życycie sobie poznać. Już nie musicie szukać wiedzy na zapisanych stronach, obcujecie teraz twarzą w twarz z żywą inteligencją. Otrzymujecie w ten sposób najwyższą wiedzę od żywych istot, które są jej ostatecznymi opiekunami.

27:5.3 (302.2) Kiedy znajdziecie tego supernafina, który jest dokładnie tym, co chcecie zweryfikować, będziecie mieć dostępne *wszystkie*

znane fakty ze wszystkich wszechświatów, gdyż ci kuratorzy wiedzy są ostatecznym i żywym podsumowaniem rozległej sieci aniołów rejestrujących, która rozciąga się od serafinów i sekonafinów we wszechświatach lokalnych i superwszechświatach, do głównych rejestratorów, trzeciej klasy supernafinów w Havonie. I ta żywa akumulacja wiedzy jest niezależna od formalnych zapisów Raju, gromadzącego się streszczenia historii wszechświata.

27:5.4 (302.3) Znajomość prawdy ma swoje źródło w boskości centralnego wszechświata, ale wiedza, empiryczna wiedza, przeważnie ma swoje początki w domenach czasu i przestrzeni – stąd konieczność utrzymywania rozległych organizacji superwszechświatowych serafinów i supernafinów rejestrujących, nadzorowanych przez Niebiańskich Kronikarzy.

27:5.5 (302.4) Supernafini klasy pierwszej, którzy z natury posiadają wszechświatową wiedzę, są również odpowiedzialni za jej organizację i klasyfikację. Ustanawiając siebie żywą biblioteką informacyjną wszechświata wszechświatów, zaszeregowali wiedzę w siedmiu głównych kategoriach, z których każda ma około miliona podkategorii. Takie udogodnienia, dzięki którym mieszkańcy Raju mogą zaglądać do tej ogromnej składnicy wiedzy, istnieją wyłącznie w wyniku dobrowolnych i mądrych starań kuratorów wiedzy. Kuratorzy są także wzniosłymi nauczycielami wszechświata centralnego i hojnie rozdają swe żywe skarby wszystkim istotom z każdej orbity Havony; korzystają z nich także szeroko, choć pośrednio, sądy Pradawnych Czasu. Jednak ta żywa biblioteka, dostępna dla wszechświata centralnego i superwszechświatów, jest

nieosiągalna dla kreacji lokalnych. Jedynie drogami pośrednimi i poprzez odzwierciedlanie, można korzystać z dobrodziejstw rajskej wiedzy we wszechświatach lokalnych.

6. Mistrzowie filozofii

27:6.1 (302.5) Drugą z kolei radością, po najwyższym zadowoleniu z czczenia, jest radość, jaką daje filozofia. Nigdy nie wzniesiecie się tak wysoko ani nie posuniecie naprzód tak daleko, żeby nie pozostało jeszcze tysiąc zagadek, wymagających zastosowania filozofii do ich rozwiązania.

27:6.2 (302.6) Rajscy mistrzowie filozofii lubią prowadzić umysły rajskich mieszkańców, zarówno rodzimych jak i wznoszących się, ku radosnym wysiłkom rozwiązywania problemów wszechświatowych. Supraficzni mistrzowie filozofii są „mędrkami nieba”, mądrymi istotami, które używają prawd wiedzy i faktów doświadczalnych w swych wysiłkach poznawania tego, co nieznanne. U nich wiedza dociera do prawdy a doświadczenie urasta do mądrości. Osobowości wznoszące się z przestrzeni doświadczają w Raju wyżyn bytu; posiadają wiedzę, znają prawdę, mogą filozofować – przemyśleć prawdę, mogą nawet próbować ogarnąć koncepcje Ostatecznego i próbować zrozumieć metody działania Absolutów.

27:6.3 (303.1) Na południowym krańcu rozległych domen Raju, mistrzowie filozofii prowadzą szczegółowe nauczanie w siedemdziesięciu funkcjonalnych sekcjach mądrości. Omawiają tutaj

plany i cele Nieskończoności i próbują koordynować doświadczenie oraz porządkować wiedzę wszystkich tych, którzy mają dostęp do ich mądrości. Wypracowali bardzo wyspecjalizowaną postawę wobec różnych problemów wszechświata, ale ich ostateczne wnioski zawsze są jednolicie zgodne.

27:6.4 (303.2) Rajscy filozofowie nauczają przy pomocy wszelkich możliwych metod instruktażowych, razem z wyższą techniką graficzną Havony i pewnymi rajskimi metodami przekazywania informacji. Wszystkie te, wyższe techniki przekazywania wiedzy i dzielenia się ideami, przekraczają zupełnie możliwości zrozumienia nawet najlepiej rozwiniętego umysłu ludzkiego. Godzina rajskiego nauczania byłaby ekwiwalentem dziesięciu tysięcy lat pamięciowo-słownych metod nauczania na Urantii. Nie możecie zrozumieć tych metod porozumiewania się, a nie ma po prostu niczego w doświadczeniu ludzkim, do czego można by je porównać, niczego, do czego mogą być podobne.

27:6.5 (303.3) Najwyższą radość sprawia mistrzom filozofii przekazywanie ich sposobu rozumienia wszechświata wszechświatów tym istotom, które się wzniosły ze światów przestrzeni. I podczas gdy wnioski filozofii nigdy nie mogą być sprawdzone, tak jak fakty wiedzy i prawdy doświadczalne, przecież, gdy wysłuchacie rozpraw tych supernafinów klasy pierwszej o nierozwiązanych problemach wieczności i funkcjonowaniu Absolutów, będziecie odczuwać niezawodną i trwałą satysfakcję, gdy idzie o te nierozwiązane problemy.

27:6.6 (303.4) Rajske zajęcia intelektualne nie są transmitowane; filozofia perfekcji dostępna jest tylko tym, którzy zapoznają się z nią osobiście. Otaczające kreacje znają te nauki jedynie od tych, którzy je poznali z pierwszej ręki i którzy następnie wynieśli tę wiedzę na zewnątrz, do wszechświatów przestrzeni.

7. Przewodnicy czczenia

27:7.1 (303.5) Czczenie jest najwyższym przywilejem i pierwszym obowiązkiem wszystkich stworzonych istot inteligentnych. Czczenie jest świadomym, radosnym aktem rozpoznawania i uznawania prawdy oraz faktu bliskiego i osobistego związku Stwórców ze stworzonymi. Jakość czczenia zdeterminowana jest przez głębię percepcji istoty stworzonej, a w miarę postępu w poznawaniu nieskończonego charakteru Bogów, akt czczenia staje się coraz bardziej wszechogarniający, aż w końcu osiąga chwałę najwyższej, empirycznej radości i najbardziej wyszukanej przyjemności, jaką znają istoty stworzone.

27:7.2 (303.6) Podczas gdy Wyspa Raj ma pewne miejsca wyznaczone do czczenia, jest ona niemalże jednym rozległym sanktuarium boskiego nabożeństwa. Czczenie jest pierwszą i główną pasją wszystkich tych, którzy się wznieśli do szczęśliwych wybrzeży Wyspy – spontanicznym porywem tych istot, które się nauczyły wystarczająco o Bogu, aby dostąpić jego obecności. Orbita za orbitą,

podczas podróży przez Havonę do wewnątrz, czczenie staje się coraz większą namiętnością, do tego stopnia, że w Raju koniecznie trzeba je ukierunkować i skądinąd kontrolować jego ekspresję.

27:7.3 (304.1) Przeżywane w Raju, okresowe, spontaniczne, grupowe i inne porywy najwyższej adoracji i duchowego uwielbienia, odbywają się pod kierunkiem specjalnego korpusu supernafinów klasy pierwszej. Pod nadzorem tych przewodników czczenia, hołd taki osiąga swój cel i niesie najwyższą radość istocie stworzonej oraz wchodzi na wyżyny doskonałej, wysublimowanej ekspresji osobistej i osobistego zadowolenia. Wszyscy supernafini klasy pierwszej pragną zostać przewodnikami czczenia a wszystkie wzniosłe istoty chciałyby stale pozostawać w stanie czczenia, gdyby szefowie od przydziału okresowo nie rozwiązywali tych zgromadzeń. Nie wymaga się jednak nigdy od żadnej wzniosłej istoty, aby zaczynała zadania wiecznej służby, dopóki nie osiągnie pełnego zadowolenia w czczeniu.

27:7.4 (304.2) Zadaniem przewodników czczenia jest tak nauczyć wznoszące się istoty jak mają czcić, aby potrafiły one osiągnąć zadowolenie w tej ekspresji osobistej i jednocześnie mogły zwrócić uwagę na podstawowe funkcje rajskiego porządku. Bez udoskonalonych metod czczenia trzeba by setek lat, aby przeciętny śmiertelnik, który dotarł do Raju, mógł dać pełny i zadowalający wyraz swoim uczuciom inteligentnego uwielbienia i wdzięczności wznoszącej się istoty. Przewodnicy czczenia odkrywają nowe i dotychczas nieznane drogi ekspresji, tak, że wspaniałe dzieci, które

wyszły z łona przestrzeni zrodzone w bólach czasu, mają możliwość dotrzeć w znacznie krótszym czasie do pełni zadowolenia w czczeniu.

27:7.5 (304.3) Cała sztuka wszystkich istot całego wszechświata, która może zintensyfikować i wywyższyć zdolność ekspresji osobistej i przekazania uwielbienia, zaangażowana jest do pełni swych możliwości w czczenie Rajskich Bóstw. *Czczenie jest najwyższą radością rajskiej egzystencji*, jest odświeżającą zabawą Raju. To, co waszym zmęczonym umysłem na Ziemi daje zabawa, czczenie będzie dawać waszym doskonałym duszom w Raju. Sposób czczenia w Raju przekracza zupełnie możliwości pojmowania śmiertelnika, ale jego ducha możecie zacząć doceniać nawet tutaj, na dole, na Urantii, gdyż duchy Bogów nawet teraz zamieszkują was, unoszą się nad wami i inspirują was do prawdziwego czczenia.

27:7.6 (304.4) W Raju istnieją ustalone okresy i miejsca dla czczenia, ale nie są one w stanie sprostać wciąż rosnącemu zalewowi uczuć duchowych, wynikających z coraz wyższej inteligencji i rozwijającego się uznania dla boskości u błyskotliwych istot, empirycznie wznoszących się ku wiecznej Wyspie. Nigdy jeszcze, od czasów Grandfandy, supernafini nie mogli zupełnie zaspokoić potrzeb czczenia duchowego w Raju. Zawsze istnieje nadmiar inklinacji do czczenia, w porównaniu z szacowanym przygotowaniem do niego. Dzieje się tak dlatego, że osobowości o wrodzonej doskonałości nigdy nie mogą w pełni oszacować gigantycznych reakcji duchowych u tych istot, które powoli i pracowicie torowały sobie drogę wzwyż, ku rajskiej chwale, z głębin duchowych ciemności niższych światów czasu i przestrzeni. Kiedy tacy aniołowie i śmiertelnicy czasu dotrą

przed oblicze Władz Raju, następuje ekspresja gromadzonych przez epoki uczuć, widowisko zdumiewające dla rajskich aniołów a Rajskim Bóstwom niosące najwyższą radość, pełną boskiej satysfakcji.

27:7.7 (304.5) Czasami cały Raj zostanie porwany przemożnym przyływem ekspresji duchowej, przepelnionej czcią. Często przewodnicy czczenia nie potrafią opanować takiego fenomenu, zanim się nie pojawi trojaka fluktuacja światła w miejscu pobytu Bóstwa, co oznacza, że boskie serce Bogów jest całkowicie i w pełni usatysfakcjonowane szczerym czczeniem mieszkańców Raju, doskonałych obywateli chwały i wznoszących się istot czasu. Cóż za tryumf metody! Jak zaowocował wieczny plan i zamysł Bogów, że inteligentna miłość stworzonego dziecka może dać zadowolenie nieskończonej miłości Stwórcy Ojca!

27:7.8 (305.1) Po osiągnięciu najwyższego zadowolenia w pełni czczenia, kwalifikujecie się do przyjęcia do Korpusu Finalizmu. Droga wznoszenia się bliska jest kresu i szykuje się świętowanie siódmej uroczystości. Pierwsza uroczystość towarzyszyła porozumieniu się śmiertelnika z Dostrajaczem Myśli, kiedy to dążenie do życia wiecznego zostało przypieczętowane; drugą było przebudzenie się w życiu morontialnym; trzecią zespolenie z Dostrajaczem Myśli; czwartą obudzenie się w Havonie; podczas piątej obchodzono znalezienie Ojca Wszechświatowego a szósta uroczystość odbyła się z okazji obudzenia się w Raju z ostatniej, przejściowej drzemki czasu. Siódma uroczystość znamionuje wejście do korpusu finalizmu śmiertelników i rozpoczęcie służby wieczności. Osiągnięcie przez finalistę siódmego stadium urzeczywistnienia

ducha będzie się prawdopodobnie wiązało z celebracją pierwszej uroczystości wieczności.

27:7.9 (305.2) I tak się kończy opowieść o rajskich supernafinach, najwyższej klasie posługujących duchów, o tych istotach, które jako wszechświatowa klasa zawsze wam towarzyszą, od świata skąd pochodzicie aż do tego momentu, kiedy w końcu jesteście żegnani przez przewodników czczenia podczas składania przysięgi Trójcy, kiedy to zostajecie zgromadzeni w Korpusie Finalizmu Śmiertelników.

27:7.10 (305.3) Ma się teraz zacząć służba bez końca dla Rajskiej Trójcy i finalista staje twarzą w twarz z wyzwaniem Boga Ostatecznego.

27:7.11 (305.4) [Przedstawione przez Perfektora Mądrości z Uversy].